

nærmere vil sees af Beshendtgjørelsen. Jeg veed ikke, hvorvidt den ærede Indenrigsminister antager, at han har Arbeidskraft nok i Matriculcontoiret; det maa formodentlig forudsættes, at han staaer i denne Formening, saasom han ikke har begjært nogen større Arbeidskraft; men det er dog en temmelig almindelig Klage, at Sager, som skulle passere Matriculcontoiret, medtage en temmelig lang Tid, inden de expederes. Det er navnlig Tilfældet med Udstykningsforretningers Efterregning i Matriculcontoiret. Jeg har fra flere Steder oftere faaet Anmodning om at fremskynde saadanne Sager, og det er mig bekiend, at saadanne Sagers Ophold i Matriculcontoiret har meget ofte foranlediget Tab for vedkommende Parcellister, idet der har været lovet dem Laan, og de ikke have kunnet faae disse Laan, inden de havde deres Udstykningsforretning i Orden, og dette er igjen afhængigt af Matriculcontoiret. For ikke at give Anledning til Misforstaaelse, skal jeg tilføie, at jeg ved nærmere Undersøgelse har fundet, at dette Ophold ikke saameget i Almindelighed hidrører fra Matriculcontoiret selv, som fra den urimelige Forretningsgang, der er indført med Hensyn til alle Matriculsager. Om jeg ikke tager feil, har Matriculcontoiret anordnet, at enhver Udstyknings sag skal inden dens Afgjørelse gaae til vedkommende Sogneforstanderskabers Erklæring. Derved opholdes Sagen i og for sig, men, naar man veed, at Sogneforstanderskaberne i Regelen kun holde 6 Møder aarligt, følger deraf indirecte, at en saadan Sag kan komme til at ligge meget længe hen. Den Forretningsgang, som en saadan Sag skal have, er følgende: Først gaaer den til Amtmanden, fra Amtmanden til Sogneforstanderskabet, fra Sogneforstanderskabet igjen til Amtmanden, fra Amtmanden til Herredsfogden, derfra tilbage til Amtmanden, fra Amtmanden atter igjennem alle de underordnede Autoriteter tilbage til Ansøgeren, som derpaa sender den til Indenrigsministeriet. En saadan Forretningsgang forekommer mig at gaae saamange Kryds- og Tvæveie, at det ikke bør taales, og det forekommer mig, at en saadan Forskrift fra Ministeriets Side har været meget ubesøiet, da det jo er Vedkommendes Sag

paa anden Maade at oplyse, at de ere berettigede til Udstykning; thi Udstyknningen forlanges ikke som en Raades sag, men som Noget, man kan fordre, naar man opfylder visse Lovbestemmelser. Jeg har ikke villet undlade at bringe denne Sag under Forhandling her. Jeg har faaet Opfordringer dertil fra flere forskillige Sider, baade fra Egne her paa Dorne og fra Forretningsmænd i Jylland, og jeg vil haabe, at Indenrigsministeriet til tage disse Bemærkninger under Overveielse.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Indvendinger, der ere gjorte deels mod hvad Udvalget har foreslaaet, deels imod hvad jeg tidligere har anført med Hensyn til Udvalgets Indstillinger. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) har i Anledning af det Spørgsmaal, jeg har gjort den ærede Indenrigsminister, om det ikke var hensigtsmæssigt at fremme Træplantning ved Præmier for Plantninger, der ere i god Fremvært, bemærket, at man tillige maatte søge at forberede saadanne, og at man burde opmuntre dertil; det er ogsaa min Mening. Jeg har kun henstillet det Spørgsmaal, om ikke Præmiesystemet ved Siden af det andet System kunde være hensigtsmæssigt, og jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at det synes at være den naturlige Maade at opmuntre til Plantning paa, at de, der have beplantet et vist Areal, hvorpaa Plantningen er i god Fremvært, faae en Understøttelse i Forhold til dette Areal. Jeg kan ikke see noget U hensigtsmæssigt deri. Jeg vil med Fornøielse indrømme, at det maaskee ikke var rigtigt, naar det var det eneste Middel, man anvendte, men, at dette Middel ogsaa kan være hensigtsmæssigt, maa jeg troe.

Hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Ballentin) har anført, staaer i Virkeligheden ikke i Strid med hvad Udvalget har sagt. Udvalget har ikke gjort nogen bestemt Indstilling om Brøndboringen paa Hederne. Det har overladt det til Ministeriet selv at afgjøre, om Ministeriet ansaae det for et Foretagende, der var saamyttigt og lovende, at man skulde sætte det i Gang fremfor andre Foretagender. I en